

Nr 182.

Ankom till riksdagens kansli den 31 maj 1921 kl. 8 e. m.

Utlåtande i anledning av väckt motion angående i visst avseende förändrade grunder i fråga om dyrtidshjälp åt distriktsbarnmorskor och vissa av kommun fast anställda barnmorskor.

(3:e avd.)

I en inom andra kammaren av herr *I. Vennerström* väckt motion, nr 87, vilken hänvisats till statsutskottets förberedande behandling, har hemställts, att riksdagen med den förändring i förut gällande grunder för dyrtidshjälpens utgående, att från åtnjutande därav undantages barnmorska, som under år 1920 haft inkomst, dyrtidshjälp av statsmedel ej inberäknad, av 2,400 kronor eller däröver, måtte för beredande av dyrtidshjälp åt distriktsbarnmorskor och vissa av kommunen fast anställda barnmorskor anvisa ett förslagsanslag av 370,000 kronor på tilläggsstat för 1921 att utgå med högst 200 kronor för varje.

Beträffande de skäl, motionären anført till stöd för sitt förslag, får utskottet hänvisa till motionen.

I sitt utlåtande nr 5 B till innevarande års riksdag hemställde statsutskottet, att riksdagen måtte till beredande enligt grunder, som av Kungl. Maj:t närmare bestämmas, av dyrtidshjälp åt distriktsbarnmorskor och vissa av kommun fast anställda barnmorskor med högst 200 kronor till varje på tilläggsstat för år 1921 anvisa ett förslagsanslag av 370,000 kronor. Denna utskottets hemställan blev ock av riksdagen bifallen.

Utskottets
yttrande.

Såsom av statsrådsprotokollet angående 1920 års tilläggsstat, sjätte huvudtiteln (sid. 23), framgår, yttrade chefen för civildepartementet vid behandling av frågan om anslag till dyrtidshjälp åt distriktsbarnmorskor m. fl. för år 1920, att det under nästföregående år åtnjutna inkomstbelopp, som uteslöte från erhållande av dyrtidshjälp och som

vore bestämt till 1,000 kronor, skäligen syntes böra väsentligen förhöjas, förslagsvis till 1,800 kronor. Riksdagen anförde emellertid i skrivelse den 21 juni 1920, nr 423, att riksdagen icke ansett sig kunna medgiva en så avsevärd förhöjning som från 1,000 kronor till 1,800 kronor av det inkomstbelopp, vilket utgjorde övergräns för erhållande av dyrtids-hjälp, utan hade riksdagen funnit detsamma böra bestämmas till 1,500 kronor.

Under hänvisning till vad sålunda tidigare förekommit och då det ej synes utskottet finnas tillräcklig anledning att nu höja en inkomstgräns, som av riksdagen under föregående år med dess toppriser ansågs skäligen, får utskottet hemställa,

att herr Vennerströms ovanberörda motion icke må till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 3 juni 1921.

På statsutskottets vägnar:

S. H. KVARNZELIUS.

Närvarande: se under utlåtande nr 177.